

Arrest

nr. 168 426 van 26 mei 2016
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Azerbeidzjaanse nationaliteit te zijn, op 25 februari 2015 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 25 september 2014, waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 maart 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 april 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat D. VANDENBROUCKE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat B. HEIRMAN, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid

1.1. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St.* Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft

verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State. Ontvankelijkheid, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Opdat zij een belang zouden hebben bij de vordering volstaat het niet dat de verzoekende partij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet de verzoekende partij bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

1.2. Uit het administratief dossier blijkt dat de verwerende partij een inreisverbod voor twee jaar heeft opgelegd op 25 september 2014, dat betekend werd op 19 februari 2015.

Uit het administratief dossier en de informatie waarover de Raad beschikt blijkt niet dat verzoekster tegen het inreisverbod een beroep heeft ingesteld, zodat deze beslissing definitief is.

Artikel 1, 8° van de Vreemdelingenwet definieert het inreisverbod als *“de beslissing waarbij de toegang tot en het verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor een bepaalde termijn wordt verboden [...]”*.

Gelet op het bovenstaande dient te worden vastgesteld dat verzoekster het wettelijk vereiste belang ontbeert bij huidig beroep. De verwerende partij vermag, ingeval van een eventuele vernietiging van de te dezen bestreden beslissing, immers niets anders dan opnieuw – na te hebben vastgesteld dat zij nog steeds in het Rijk verblijft en onder een definitief inreisverbod staat – vast te stellen dat het verzoekster voor de duur van het inreisverbod verboden is in het Rijk te verblijven en haar aldus geen machtiging tot verblijf kan worden toegekend (cf. RvS 7 mei 2015, nr. 11.277 (c)).

Ter terechtzitting verklaart de verzoekende partij dat de verwerende partij na vernietiging van de bestreden beslissing door de Raad nog steeds een positieve beslissing inzake de verblijfsaanvraag kan treffen, die dan zal dienen te worden beschouwd als een impliciete intrekking van het inreisverbod, zodat het bestaan van een inreisverbod niet ipso facto betekent dat geen belang meer voorhanden is

Verzoekende partij kan niet gevolgd worden in haar betoog. Zolang verzoekster het voorwerp uitmaakt van een inreisverbod dat niet is opgeheven of opgeschort vermag de verwerende partij geen positieve beslissing te nemen inzake haar aanvraag om verblijfsmachtiging. Het is verzoekster voor de duur van het inreisverbod verboden in het Rijk te verblijven, zelfs tijdens het onderzoek van een aanvraag tot opheffing of opschorting van het inreisverbod (cf. artikel 74/12, § 4 van de Vreemdelingenwet), quod non in casu, en dus kan ze niet gemachtigd worden tot een verblijf in het Rijk.

Het beroep is derhalve onontvankelijk.

2. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig mei tweeduizend zestien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA